

dr hab. Roman Batko, prof. AGH

Kraków, dn. 17 kwietnia 2023 r.

Wydział Zarządzania

Katedra Zarządzania Przedsiębiorstwem

Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

rbatko@agh.edu.pl

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgra Krystiana Chorbińskiego pt. „Warunki doskonalenia kompetencji przywódczych kierowników liniowych w polskich służbach policyjnych”, napisanej pod kierunkiem dr. hab. Jacka Pasiecznego, prof. UW i dr Julity Majczyk

w odniesieniu do Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (z późniejszymi zmianami; Dz.U. 2017, poz.1789).

Podstawa prawna sporządzenia recenzji

Podstawą prawną przygotowania niniejszej recenzji jest Uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości z dn. 26 stycznia 2022 r., która powołała mnie na recenzenta rozprawy doktorskiej mgra Krystiana Chorbińskiego.

Ponowna recenzja została sporządzona na podstawie pisma Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości z dnia 25 stycznia 2023 roku, do którego została dołączona poprawiona i uzupełniona zgodnie z uwagami pierwszej recenzji rozprawa doktorska

magistra Krystiana Chorbińskiego pt. "Warunki doskonalenia kompetencji przywódczych kierowników liniowych w polskich służbach policyjnych" wraz z odpowiedzią autora na pierwszą recenzję. Przystępując do ponownego sporządzenia recenzji, uwzględniłem również opinię Komisji do spraw Etyki Badań Naukowych przy Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego, w sprawie wniosku nr 1/2023. Po analizie kompletnego dokumentu, w tym recenzji poprawionej rozprawy doktorskiej oraz wyjaśnieniach doktoranta, Komisja stwierdziła, że praca doktorska Krystiana Chorbińskiego została poprawiona zgodnie z wskazówkami recenzentów, a w tekście nie ma żadnych uchybień związanych z etyką badań naukowych. Wobec tego praca może być dalej procedowana, co zostało potwierdzone przez Przewodniczącą Komisji do spraw Badań przy Wydziale Zarządzania UW, Profesora Marcina Żemigalę.

Ponowna lektura rozprawy doktorskiej utwierdziła mnie w przekonaniu, że wszystkie uchybienia pierwszej wersji zostały poprawione. Praca zyskała na wartości i nie budzi żadnych wątpliwości w zakresie etyki.

W pierwszej recenzji odniosłem się zarówno do wątków związanych z metodologią badań, jak i wartości merytorycznej rozprawy, w tym warsztatu badawczego doktoranta. W tym zakresie mój osąd nie uległ zmianie, dlatego przywołam tutaj również zapisy z pierwszej recenzji, ponieważ zasadnicze założenia pracy, jak i przeprowadzone badania, nie uległy zmianie, a główna modyfikacja dotyczyła podmiotu badania.

1. Ocena formalna pracy

Praca doktorska mgra Krystiana Chorbińskiego, sytuuje się w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości. Zarówno wybrana do badania problematyka, jak i aparat teoretyczny oraz pojęciowy, a także obszerna literatura przedmiotu nie pozostawia w tym zakresie wątpliwości.

2. Cel pracy, problemy i pytania badawcze, układ pracy

Autor poprawnie zidentyfikował problem badawczy, jakim jest poszukiwanie sposobu w jaki doskonala się liderzy w polskich służbach policyjnych pomimo braku wsparcia ze strony formacji w tym zakresie. Celem głównym badania było zidentyfikowanie i opis skutecznych metod doskonalenia kompetencji przywódczych w organizacji typu

policyjnego: Straży Granicznej. Doktorant sformułował też siedem celów szczegółowych, cel praktyczny i sześć pytań badawczych. Dodatkowo wskazany został cel praktyczny badania: opracowanie wskazań do usprawniania procesu doskonalenia zawodowego w obszarze kompetencji przywódczych. Praca doktorska licząca 310 stron składa się ze wstępu, siedmiu rozdziałów, zakończenia, załączników, bibliografii, stron internetowych, spisu tabel, spisu rysunków i spisu załączników.

Zidentyfikowany problem badawczy, cele naukowe i praktyczne, pytania badawcze i układ pracy uznaję za prawidłowy i oceniam pozytywnie.

3. Metody badawcze

Ta część rozprawy jest bardzo dobrze napisana. Autor zdaje relację z pogłębionych studiów literaturowych rzetelnie uzasadniając wybór metod badawczych i charakterystycznego dla badań jakościowych podejścia etnograficznego. Ma też świadomość konieczności działań triangulacyjnych, ważnych dla rzetelności badań. Co do samej procedury zbierania i analizy danych, jak i całego procesu badawczego nie mam żadnych zastrzeżeń. Jedyne problemy, jakie się w tym obszarze wyłoniły w pierwszej wersji pracy, zostały usunięte zgodnie z zaleceniami pierwszej recenzji.

4. Przegląd literatury, aspekty teoretyczne

Ta część jest wyjątkowo obszerna, dobór literatury jest prawidłowy i bazujący na najnowszych ustaleniach nauki. Zastrzeżenia, które zgłosiłem w pierwszej recenzji, a dotyczące zbyt małej selekcji, nadmiarowo poruszanych wątków, braku przejrzystej struktury, zostały naprawione w tej wersji pracy. Jeden obszerny rozdział liczący pierwotnie 80 stron został rozdzielony na trzy rozdziały tematyczne, co posłużyło większej dyscyplinie wywodu teoretycznego. Zdefiniowane w rozprawie pojęcia używane są świadomie i z dużą starannością, jeśli idzie o budowanie odpowiedzi na pytania badawcze i realizowanie celów, zarówno naukowego, jak i praktycznego.

5. Analiza wyników badań

Warsztat analityczny Autora w zakresie prowadzenia i interpretowania badań jakościowych oceniam wysoko. Zaprezentowane wyniki badań zapełniają dobrze rozpoznaną lukę badawczą, a ich wartość praktyczna stanowi dodatkowy atut pracy.

6. Język, stylistyka pracy

Praca napisana jest bardzo dobrze, poprawnie stylistycznie, nie zgłaszam w tym zakresie żadnych uwag.

7. Konkluzja

Przedstawioną do recenzji rozprawę oceniam wysoko i pozytywnie, jako spełniającą wymogi stawiane dysertacji doktorskiej. Uważam, że stanowi ona oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazuje ogólną wiedzę kandydata w dyscyplinie naukowej nauki o zarządzaniu i jakości, a także samodzielność w prowadzeniu pracy naukowej (art. 13 Ustawy). Równocześnie, po wprowadzonych przez doktoranta poprawkach, zniknął powód wątpliwości, co do aspektu etycznego, jakim jest lojalność wobec uczestników badań. Wnioskuje do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Warszawskiego o przyjęcie recenzowanej rozprawy i dopuszczenie do jej publicznej obrony.

dr hab. Roman Batko, prof. AGH